

V pandemii se stát opírá o rodiny

Hodnota rodiny je tím patrnější, v čím větších problémech stát je. Mezi otázkami udržení zaměstnanosti, ohrožení živnostníků, ochrany nejzranitelnějších a důsledků pro nás i svět, se členové rodiny semknou úžeji a jsou si oporou. V přední linii pomoci rodinám je také Rodinný svaz ČR a jeho členská centra pro rodinu. Bez statečného nasazení není možné překonat současnou krizi, Rodinný svaz a centra pro rodinu jsou Vám v tom nablízku.

V současné době si v médiích klademe mnoho otázek a je moc dobře, že v úvahách a diskusích jednáme a s vděčností si všímáme těch, kteří se mimořádně zaslouhují o zvládnutí situace: ve zdravotnictví, sociálních službách, školství, dobrovolnictví a **v rodinách.**

Jako Rodinný svaz ČR považujeme za důležité připomenout zdánlivě samozřejmé:

Každá rodina, která v současné době nabízí jistotu vztahového zázemí pro několik generací, podílí se na vzdělávání dětí a zvládá i mimořádné ekonomické nároky si zaslouží **ocenění jako nezastupitelná společenská instituce.**

Právě v situaci, kdy je z legitimních důvodů znemožněn osobní kontakt mezi lidmi, je více zřejmé, jak důležité jsou fungující rodinné vazby. Vztahy poskytují vědomí vzájemné blízkosti, přijetí a bezpečí, vztahy, které dokáží překonávat i dočasnou fyzickou odloučenost.

Jako Rodinný svaz ČR si všímáme zejména tří okruhů problémů:

- přetíženosti rodičů: převzetí vzdělávací funkce školy, kdy vedle profesního vypětí celodenně pečují o svoje děti, učí se s nimi a pomáhají seniorům;
- poklesu příjmu rodin, kde jeden z rodičů pobírá dávky v době ošetřování člena rodiny;
- nároků na vztahy v rodinách, které v době karantény jsou vystaveny zvláštní zátěži, a využívají nabídky center pro rodinu;

Do vypuknutí krize jsme věděli, že více než polovina rodičů dětí školou povinných vnímá potřebu se více věnovat svým dětem, než jí umožňuje pracovní vytížení. Věděli jsme, že 60% matek nejmenších dětí by rádo pracovalo na zkrácený úvazek, ale že se přání plní pouze třetině. Bohužel se tato zjištění do seznamu ukazatelů životní úrovně nedostávala.

Rozpady vztahů rodičovského páru se považovala za jev postmoderní společnosti a za ryze soukromou záležitost, ale ne za ohrožení fungování společnosti jako celku.

Pokud se chceme poučit ze současných zkušeností do budoucna a přemýšlíme, na jaká preventivní opatření se bude třeba v budoucnu zaměřit, potom jmenujme alespoň dvě:

1/ Investovat více pozornosti do zkvalitňování vztahů v rodině. Jde nám o stabilní vztahy mezi matkou a otcem a mez generacemi navzájem. Z naší práce s rodinami víme, že uspokojivé vztahy v rodině nejsou ani dílem náhody, šťastné kombinace povah nebo něčím samozřejmým, ale že je lze pozitivně ovlivňovat.

2/ Snížit přezaměstnanost rodičovské generace, zejména **matek**, předškolních dětí a dětí školou povinných. Jde nám o to, aby rodině zůstávalo více času na utváření vztahů mezi generacemi. Úsilí věnované vztahům nepatří do sféry soukromého trávení času, ale je důležitou formou společensky prospěšné práce.

Jan Zajíček, předseda Rodinného svazu ČR

Případné reakce zasílejte Marii Oujezdské: info@rodinnysvaz.cz